

ژيانى حافزى مەھابادى (لە زارى خۆيەو)

مەلا غەفوى دەباغى (1925 - 1990)

ئامادەکردنى / زريان سەرچنارى

چاوپېكەتن: رەسول رەش ئەحمەدى

۱۳۶۲ / ۷ / ۱۵

(1981 ز)

پ: مامۇستاي بەرپىز، ماوئەيەكى زۆرە خەرىكى كۆكردنەوئى شىئەرەكانىن، وا باشە بۇ شارەزايى خويئەرانى بەرپىز ئەوئى لە بارەى خوتدا وەبىرت دى بە كورتى بۇمانى بلىيى؟

و: وەئلاھى رەسول گيان، ئەوئەندەى لە بىرم بى ژيانم ھەر چارە رەشى و بەدبەختى بوو.

بنووسە: خەم، چا و ئەدەستى، ھەژارى، كەنەفتى، چارەرەشى، مال بەكوئى، بەلام بە بېچەوانەى ھەموو ئەوانە ھىوادارى بۇ دوارپۇژىكى رووناك.

نىوم (غەفور كورى دەروئىش عەبدوئلا) لە سالى ۱۳۴۶ ى كۆچى بەرامبەر بە ۱۳۰۶ ى ھەتاوى لە شارى (سەقز) لە داىك بووم، دواى سال و نيوئىك باوكم مالى چووہ بۇ (بانە) و ئەوئى خەرىكى كەسپى دەباغچىئىتى بوو، ئا لەو كاتەدا بۇ چەرم كرىن ھاتووہ بۇ مەھاباد .

سەفەرى ئەودەمى بە كاروان و زۆريان پى چووه، رېگاوبانېش وەك ئىستا نەبووه، ئەو ماوهيەدا كە بابەم دە سەفەردا بووه، ئازارى خروئىكە (واتە ئاوتە) لە بانە پەيدا بووه، منىش لەبەر ئەودى كەس نەبووه بەمكوتى تووشى ئەو ئازارە بووم. هەرچۆنى بووه ئەو هەوا ئەيان بە باوكم داوه، ئەو زەمان حەكىمىكى عرووسان لە مەهابادى بووه گوايه دەرمانىكى بووه گەياندەبايه هەر چاويك لە كوئير بوون رزگار دەبوو، مسقائى ئەو دەرمانە بە ليرەيهك و ليرەش ئەوكات ۲۸ قران بووه .

باوكيشم بە پەلە مسقائىك ئەو دەرمانە دەكرى و بە كارواندا دەنييرىتەوه، بەلام ئەو پياوهى دەرمانەكەى منى پى بوو لە سەقزى گىروگرفتىكى بو دىتە پيش و (نو) رۆژان لەوى ماتل دەبى .

داخى داخانم، وەختايەكى دەگاتە (كەليخان) كە من بيناييم لە دەس داوه، ئەو چاوانەى هيوای دوارۆژى من بوون و بە هوى ئەو چاوانەوه دەمتوانى ژيانىكى باشم بايه، ژيانىك دوور لە كەنەفتى و لارەملى و چاوه دەستى، وەكوو ئەو خەلكە ئەمنىش بە كاسبى و رەنجى شان دەمتوانى بژيم و منەت لە كەس هەلنەگرم، بەلام بە داخەوه بە پيچەوانەى ويستى من، لەگەل ژيانىكى پرخا و داخ و تەنگ و چەلەمە و خوزگە و برىا و دەس تەنگى و لارەملى و مەمنوونى ئەم و ئەو و زۆر شتى تر رووبه روو بووم.

كاتى ئەو دەرمانە گەيشتەوه بانە، زۆر كەس لە هاوتەمەنەكانى من بەو ئازارە گرفتار ببوون فريايان كەوت، زۆريشيان چاويكيان لە دەس دابوو چاويكيان بو مابوو.

بو خۆم وەبىرم نايە، بۆيان دەگيرامەوه دواى لە دەس دانى چاوه كانم يانى ئەو چاوه لە دەس چوونە شوئىنىكى خراپى لە سەر مېشك و روحم دانابوو، تا ماوهيهك روو بە شىتى چووبووم، شەوانە هەلنەسام رام دەكرده دەريى شارى، زۆر جار لە چالاو و قولكە دەكەوتم يا لە بان را دەكەوتمە خواری، ناچار شەوانە باوكم يا دايكم بە پشتين لە خوئيان دەبەستم، ئەوجار ئەگەر هەلستابام وەخەبەر دەهاتن.

گوايه ماوهی دوو سال نهن ناوا بووم، به کورتی له تهمهنی جهوت سائیدا باوکم نامیه بهر قورئان خویندن و لای پیاویک به ناوی (میرزا حه مه که ریمی مه خرونی) که نه ویش کوریکه وه وهک منی بوو، دوو سییه کی دی له لای نهو پیاوه ده مانخویند. زور رۆژی وا هه بوو پیکه وه دهسمان دهگرت و دههاتین بیینه وه مائی هه موومان یا له بانی را ده که وتینه خواری یا له چائی ده که وتین، ده نا شتی کمان به سهر ههر دههات.

ناچار له چوون و هاتنه وهدا یه کیکیان بو ته رخان کردبووین ده بیردینه لای ماموستا و له پاشان ده بییناینه وه.

باوکم تا بلایی خوشی ده ویستم، زور جارن پییم ده کوت پییمخوشه له گهل حافظانی تر بمنیرییه (سلیمانی) له وی ده خوینم، له جوابمدا هه موو جاری ده یکوت: شتی وا نابی، بی تو هه ئناکه م.

به داخه وه نهو خوشه ویستییه ی باوکم به قازا نجی من ته واو نه بوو. چونکی باوکم نه یه یشت ههر له منالییه وه تال و سویری بچیژم و باشتر له مه یدانی ئیمتیحانی ژیان درچم. هه ستم به رۆژه رشی و بوون و نه بوونی نه ده کرد، به یانی که نانیان بو داده نام ده مکوت نا یخوم تا پییم نه ئین بو نه هار چیمان هه یه؟ نه هاریش ده بوو بزانه بو شام چیمان ده بی. باوکم منی وا بار هینا بوو، پییم وابوو ژیان هه تا هه تایه ناوا نه مینی.

تا سالی ۱۳۲۰ ی هه تاوی نیوهی قورئانه به باشی خویند، ههر له و کاته دا ده ور و دووکانی (رهزا شا) تیکچوو، (حه مه ره شید خان) هی رشی هی نا بو بانه. ده ور بوو به ده وری عه شیره و به گزاده حوکه مت به دهس نهو ده بوو.

باوکم و شه ریکه که ی لی بران له بانه کوچ بکه ن، مائیان بارکرد و له بانه رۆیشتن. حاجی بابای شه ریکی باوکم له بوکان گیرساوه و باوکیشم چونکی دوو برای تری له سابلاغ بوون نه ویش هات و له سابلاغ (مه هاباد) نیشته جی بوو.

له سابلاغیش باوکم بردمی مزگه وتی (حاجی نه حه مدهی) و سهر له نوی له لای مه لایه کی حافظ که نه وکات لهو مزگه وته ییدا بانگی نه دا به نیوی ماموستا (مه لا حه مدهی حاجی

بایزی) له بهر خویندنی نامهوه . ئەو نیوهی له بانەش خویندبووم سەرلەنوی دووپاتم کردەوه . بە کورتی له ماوهی هەشت سالاندا قورئانم تەواو کرد .
له سالی ۱۳۳۰ را زۆرتەر خۆم دا بە شیعەر لێبەرکردن و رەوان کردنی شیعری شاعیرانی کورد و فارس، که هیفم له هیچی دی نەبوو، بەلام باوکم ناچاری دەکردم که هەر دەبی بخوینی، تەفسیری قورئان و شەرع و عیلم و... منیش هیچ وازم له خویندن نەبوو، هەرچۆنیک بوو هیندیکم خویند، له لای (مەلاحوسیینی مەجدی) هیندیکم عەرروز و قافیە و له لای (حاجی مەلا خالیدی وەحیدی دەر بەندی) هیندیکم شەرع و له لای (قازی مەحمەدی خزری) له شنۆیه هیندیك شەرع و عەقایدەم خویند.

زۆرتەری ماوهی ژینم لەگەڵ فەقییان رابوارد و له هاتوچۆی حوجرەکان و له هاموشۆیاندا زۆر شتیان لێ فێر بووم، ورده ورده خۆم دا بە شیعەر کوتن و زۆر جار شیعەرەکانم له بابەت شوخی و هەجو و ئەوانەوه بووه، دواي ماوهیهك هەر له لای فەقییان، گۆلستان و دیباچەي یوسف و زۆلە یخام خویندن، هەر له و کاتیشدا که زۆر خۆم دا بوو بە سەر شیعەر کوتندا، پێم خوش بوو شیعری شاعیران تەخمیس کەم، بەلام چۆنیەتی ژیانم شوینیکی قوولیان له سەر شیعەرەکانم دانابوو، بە چەشنی که زۆریەي شیعەرەکانم تاريف و زەمی خەلکی بوو، زۆر جارن پێیان دەکوتم ئەو شیعرانە کو بکەمەوه باشە با بە خۆرایي نەچن، دەمکوت شیعری من پایە و مایەیهکی وایان نییه بەکاری دواپۆژ بێن و بیان نووسمەوه.

له سالی ۱۳۳۵ له شیوهی تاريف و زەمی خەلکی لامدا و هیندیکم شتی تازه کوتن وەك (کیژی سابلأغی و خەيالی خاو و بەهاری فارسی) یەکەمین شیعری فارسی ساقی نامەیهك بوو هی (شیخ عەبدووللای تالەبانی) که تەخمیس کرد، بە داخەوه نوسخەي ئەوم له لای فەقییان لێ ونبوو.

له سالی ۵۶ و ۵۷ ی میلادی ئییزگەیه کی کوردی له قاهیره دەست بەکار بوو رۆژانە نیو سەعات بەرنامەي بلاو دەکردهوه . زۆر هۆگری ئەو بەرنامەيه بووم و هەموو جاری بەبیستنی ئەو بەرنامەيه هەست و میشکم دەبووژانەوه.

له سائی ۵۸ ی میلادی که شۆرشی چاردهی ته مووزی عیراق دهسی پیکرد به ته وای ههستی من له بارهی شیعره وه گۆرا.

له سائی ۵۰ را به هوی تیکۆشانی برایه کی خوشه ویست فیری خه تی (برایل) بووم ورده ورده دهستم به خویندن کرد تا وه کوو که یشته نه وهی له تاقیکاری شه شه می سه ره تاییدا به ژداریم کرد، مه بهستی من زۆرتر فیربوونی خه تی نابینایان بوو، نه وه خه ته له ۱۲۰ سال له مه وه ره وه له فه رانسه ئیختیراع بووه و له سائی ۴۲ ی (هه تاوی) هاتۆته ئیران و له دواي هه موو ده و له ته کانی دی به کاره یینراوه، جا له مه ودوا هه رچی ده مکوت به وه خه ته ده منووسییه وه یا له سه ر شریت تۆمارم ده کرد.

له سائی ۴۴ ی هه تاویدا لیبرام په ندی پیشینان کو که مه وه و بیان هونمه وه و له سه ر نه و لی برانه زۆرم زه حمه ت کیشا، ده منارده دیهات په ندیان بو کو ده کردمه وه، نه منیش ده مه ونده وه، فه قیه کانیس بۆیان ده نووسییه وه، به لام داخی گرانم چه ته کانی ساواک رۆژیکی هیرشیان هیئا بو ماله کهم نه وه په ندانه و هیندیك له دیوانی شاعیرانی دیم له مائی بوو له گه ل خۆیان برد، زۆرم هه و لدا وه گیرم که ونه وه بۆم نه گونجا و زه حمه ت به خه سار چووم . هاوارم بو ئیمام جومعه ی نه و کات برد تا به لکوو هه و لثم بو بدا و شیعر و کتیه کانم بو وه رگریته وه . له وه لامدا کوتی : (تازه لییانگه ری و وه دوویان مه که وه، نه گه ر به قسه ی منیش ده که ی واز له شیعی کوردی بیئه .) نه وه قسه ناخۆشترین قسه یه ک بوو تا نه وکات بیستبووم، وه ک خوی به برینانمدا کرابی بو ماوه یه کی ناهومیډ و کاس ببووم.

له ناخری سائی ۵۶ ی هه تاوی لی برام هه رچۆنیکی بی وه بیر خۆمیان بینمه وه . دواي بیرکردنه وه یه کی زۆر نه وه نده ی ئیستا له و دیوانه دا هه ن، وه بیر خۆم هینا وه ته وه و کۆمکردوونه وه . به راستی له سه ر نه وه شیعرانه کویره وه ری زۆرم کیشاوه . نه وکات که به هیمه ته تی تۆی دلسۆز نووسییه و منه وه لییم ببوونه به لا و هه ر رۆژدی له قوژبنیکیدا له ترسی ساواکی ده مشاردنه وه، ته نانه ت سالیك ناردمنه سه رده شت تا کوو را په رینی گه وره ی ئیران دهستی پیکرد، ورده ورده هینامنه وه لای خۆم و نه وه نده ی توانیم به شریت له ئیختیاری خه لکم نان.

پاش بیست سال ژیان له شاری سابلآغ به هوئی گیروگرفتی ژیان باوکم ناچار بوو بهرهو بانه بگه ریته وه.

باوکم بهرهو بانه گهراوه و منیش ته نیا لیړه مامه وه، په ردهی تالی ژیانم لیړه دا تاریک و لیلتی بوو، ناخافل لیم قهوما و له باوکم هه لبرام، به داخه وه له ولاتی مه ماناندا ئینسانی کویر مه حکومت به سوا لکردن ژیانی به ریته سهر، به لام نه من دوو مانگ به سیغار و بلیتی به خت نازمایی فروشتن رامبوارد. به لام داخی گرانم نه وی هه شم بوو به دستمه وه نه ما چونکی ئی وا هه بوو بلیتی کونی ددهامی و به تازه لیی ده گوری مه وه.

هیچ چارم نه مابوو له گه ل تاقمیکی دی له حافظان چوومه دهره وه بو گه ران . جاری نه وه لیم بوو، زورم له بهرگران بوو دست پان که مه وه و داوای خیر و ئیحسان بکه م . ههر له بهر نه وهی نه واندهی له گه لیم بوون بویان داوا ده کردم.

ناخوشتین دهورانی ژیانم دهستی پیگرد، ههر شه وهی له دیبهک و له مزگه وته کونیک دهماینه وه، به خراپترین جاجم و لیفه ی کون و پیس دهنووستین تا حه وتوومان لی تیوره دده سووراوه له بهر چلک و رشک و نه سپییان ئوقره مان لی دهرپا، دهردی چاوساغیش سهره رای هه موو دهردان بوو، له گه لمان ریگ نه ده که وتن نه وهی په یدامان ده کرد دهبوو له گه لمان نیوه کردبان، نه وه ندی په یداش کرابوو به که یفی خویان بوو، نه وهی له ماوهی بیست شه و یا مانگیگ گه ران و سوورانده وه دا ده مان هیناوه حه وتوویهک ژیانی ئیمه ی دابین نه ده کرد، دهبوو سهر له نوی برؤینه وه دهری.

ههرگیز له بیرم ناچی جاریکی له حافظه کان هه لبرابووم و بی چاوساغ به ماشینی له شنویه را هاتمه وه نه غه دهی، به ته نیا له ناو بازاری نه غه ده دا ده خولامه وه، ئیواره یه کی درهنگ و کاتی دووکان داخستن بوو، سهرم لی شیوا بوو، نه مده زانی روو له کوی که م . له پر تووشی ئاشنایه کی له میژینه م بووم . نه و کات ره ئیسی دادگای نه غه ده بوو و له نیو فه قییان له گه لی ئاشنا ببووم، زور به گهرمی چاک و چونی له گه ل کردم و زوری پی سهریر بوو منی له و حاله دا دی .

پرسی : به تهنی هاتوویه ئیره و چ ده کهی؟ ئارهقهی شهرمه له رووی نیشت، نه مئه زانی چی جواب دهمه وه، بلیم له سوال کردنی بووم؟ نا، نا، هه رگیز . چونکی رۆژیک ئه و منی به جوریکی دی دیوو . جوابم داوه : سه ریکی شنویه م دا، نه ختیکم کار هه بوو . به لام دهم و چاوی سووتاو و رهنگی رهش هه لگه راو و چلکنی بهرگ و لهش و گونای تیک قوپاوم زور چاک نیشانی ئه دا له کوی بووم و له چی گه راوم . تیگه یشت ئه گهر زیاترم لی بکوئیته وه به خودا ده شکیمه وه، دهستی گرتم و بردمیوه میوانخانه یه ک و پیی کوت : ئه م ماموستایه ئه وشه و میوانی منه و ده بی نان و جیوبانی خوشی بی، خه رجه کهشی له بالای من، به یانیش ماشینی بو بگره و بینیره وه سابلای، کاتی گه یشته وه مائی ئه وهنده به خودا شکابوو مه وه دوو رۆژان نانم پی نه خورا، قه سیده یه کی دوور و دریزم له مهر چلونا یه تی ژیانم هونیه وه و بو ئه و دوسته م نارد، له م قه سیده یه دا چونیته تی ژیانی خوم بو روون کردبووه و سپاسی خوم ده برپیوو له و هه موو ریزه ی ئه وی شه وی لی می گرت.

به راستی هه رچی له باره ی دیوه زمه ی ژیانمه وه بلیم هه ر که مه، ته نیا دلخوشیم به وه یه نووسراوه کانم ده گه نه دهستی خه لک و به ئاواتی دیرینه م ده گه م.

سه رچاوه : کتییی (دیاری مه هاباد)

***

مه لا غه فووری ده باغی رهنگه له بواری ئه ده بدا وه کوو شاعیرانی هاوچه رخی خوی نه ناسرابی و به و جوره ی ماموستا هیمن و ماموستا هه ژار له نیو خه لک و ئه ده ب دوستانی کوردا ناسراون، ئه و ناوبانگی نه بی، به لام ئه گهر به چاویکی وردبین و مووقه ئیشانه وه بروانینه به ره مه کانی بومان ده رده که وی که چه نده شاعیریکی به توانا و چه نده زانایه کی روونا کبیر و هه ست ناسکه .

مه لا غه فوور جگه له تهبعی شیعی و نووسینی سهدان شیعی بهرز و نه مر و که م وینه که هیشتا زوریان بلاو نه بوونه ته وه، له بواری وهرگیپرانیشدا دهستیکی بالای هیه و چوارینه کانی فهروخی یه زدی هینده شاره زایانه و ماموستایانه وهرگیپراوته وه که پیاو سه ری سوور ده مینی که چونی نه و شیعره فارسیه ی له بهر کردووه و له میشکیدا لیکی داوته وه و ناوا وه ستایانه وهرگیپراوته وه و کورداندوویه تی، دهگری به جورته ته وه بلین که وهرگیپرانی نه و چوارینه ی فهروخی یه زدی له باری هونه ری وهرگیپرانه وه هیچی له چوارینه کانی خه یامی ماموستا هه ژار که متر نییه.

له باری زمانی شیعریش ه وه خاوه نی زمانی تاییه ته و به راستی نه و په تیویژییه ی مه لا غه فوور جیگای سه رسوورمانه و که بیر له نابینایی و رووناک دلیه که ی ده که یه وه و له گه ل باری هونه ری و ته کنیکی شیعر پیکیان دهگری سه رت نه و هه موو مرخ و لیها تووییه سوور ده مینی و ده بی به راستی وه ک بلیمه تیکی بواری هونه ر و نه دهب چاوی لی بکه ی.

مه لا غه فووری ده باغی ته نیا شاعیر نییه، به لکوو کومه لئاس و فه ره نگی و سیاسه توانیکی لیها تووشه و به راستی له هه موو بواره کاندا خاوه ن نه زموون و زانیارییه و پسپوریکی که م وینه یه.

خوزگه روژیک هه موو به ره مه کانی بکه و تاییه ته بهرچاوی خوینه ران و هه موو شیعره کومه لایه تی و سیاسی و نایینی و نه ویندارییه کانی رووناکییان بدیایه جا نه و کاته بو مان ده رده که وت که مه لا غه فووری ده باغی کییه و جیی خوی ده بی کورد شانازی به خویه وه بکات که شاعیریکی ناوا جیهان بین و خاوه ن مرخ و گه وره ی هه یه.

ناماده کردنی / زریان سه رچناری

سه رچاوه / نامیلکه ی چوارینه کانی فهروخی یه زدی